

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604952320/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Joh!«

»Eh bien! – vent et Øjeblik!« – Dr. Fensmark gik med kraftige Skridt og determinerede Bevægelser ind i sit Soveværelse, idet han aabnede og lukkede Døren, netop saadan som en Dør skal aabnes og lukkes af en sund, kraftig og harmonisk udviklet Mand, der tillige er delagtig i sin Tids højeste Kultur.

Nogle Minuter efter traadte han atter – fuidt færdig – ind i Studereværelset: Overfrakke, Cigar, Stok, Handsker, høj Silkehat, – snurrede med Foden Spjældet paa Kakkellovnslaagen til paa en Maade, der atter mindede En om en moderne Tids mange Nemheder og Bekvemmeligheder – bød Cigar, og gik, under højroste, muntre Trappedtalelser, ned med sine Gjæster.

»Gaar vi ud paa Langelinie?« sagde han til Karl, da Hellum var forsvundet.

»Ja, det kan vi godt.«

»All right!« – –

Det holdt sig ved hgegyldig Passiar helt om til Volden ved Østre Anlæg.

Det var saa forunderligt for Karl, sammen med denne Fremmede, at gaa lige forbi Porten ind til Rosenborg Gartnerhave, – og naturligvis vævede Billederne af Rebekka, af Baronessen fra Breidsholm og af Drachmanns Skikkelse i Dag paa Trappen i Teglgårdstræde – sig sammen for ham til et uklart, bølgende – ligesom forarsbølgende – Stemningsvæv. Og ved hans Side gik Fensmark, der maaske havde været med paa Turen til Breidsholm, – Øjeblikket blev ham paa en Gang saa tungt skjæbnesvangert, saa bristende betydningsfuldt. – –

»Jeg har kjendt en gammel Herre, som sagde, at det var Mennesker, der ansaae Livet for at være ganske betydningsløst.«

»Saa,« sagde Fensmark kort, blot kvitterende for Modtagelsen af det meddelte.

»Ja, at Livet sletikke havde nogen Mening eller Betydning.«

»Naa.«

»Ja – mon der da virkelig er nogen, der troer det?«

»Hvorledes mener De?« Fensmark gik og gav hver af Voldens Træstammer et lille Slag med Stokken, idet de passerede.

»Jeg kan godt forstå, at nogle Mennesker kan have en Betragtning af Livet, om hvilken andre vil mene, at den gjør Livet betydningsløst. Men der kan da ikke godt være nogen, som mener, at Livet, efter de-